

IRODALMI

DIÁKKÖR

„KÉRJE KÉT SZÜLŐJE SZEMMEL: SZELLEM ÉS SZERELEM”

Edward Albee

Mi jogosíthatott fel József Attila Ars-poétikája utolsó két sorának címadó mottóként való felhasználására?

Rövid eszneftuttatásom célja. A magyar irodalmi diákkör bemutatása és vele összefüggésben néhány alvi kérdés felvetése.

Diákkörünk két jelzője közül a prioritás az irodalmi-t illeti. Szekciónk ülésein, vitáin helye van minden magyar nyelven írott irodalmi témájú dolgozatnak, függetlenül alkotóik esetleges idegen-nyelvi szakjától. Tehát a magyar szakos hallgatók dolgozatain kívül felolvasásra kerülhetnek /és kerülnek/ más nyelv-szakos hallgatók munkái is. Az egyetemünk diákköri rendszerében jelenlévő hiátus pótlását látja el így a magyar irodalmi diákkör. Ebből következően jogos a nagyobb igények és fokozottabb követelmények felállítása szekciónkkal szemben. Miért? Egyrészt: a bölcsészettudományi karon folyó tudományos diákköri munka gerincét kell alkotnia a magyar irodalmi diákkörnek, éppen mert széles tematikával és nagy lehetőségekkel rendelkezik. /Pl. az irodalmon kívül más művészeti ágak - zene, film stb. - irodalmi vonatkozásaival is foglalkozhat, mint ahogy egyik - elmúlt félévben felolvasott - dolgozatunk éppen ehhez adott adalékot./ Másrészt: A magyar irodalmi diákkör prioritását huzza alá hiátuspótló funkciója is.

S végül: Az említettekből következően a legszélesebb tömegbázisra épül, a legnagyobb számú hallgatót érinti.

Az 1968/69-es tanév kezdetén bizonyos strukturális változások /"órásgváltás" a titkári funkcióban stb./ nem voltak nyomtalanok; bizonyos átmeneti stagnálást okoztak. Így a tanév első félévében csak egy dolgozat került felolvasásra. A keveset-nyújtás tudata és a téli időszakra eső nagyobb alkotói kedv eredményezte, hogy az 1969 március 29.-ei helyi diákköri konferencián öt dolgozat szerepel szekciónkban, a következő témákkal: Az ellenpont szerepe Vörösmartynál; A magyar ugar motívum Adynál; Vajda és Eminescu; Hoffmanstal novellaelemzés; Ejzenbaum munkásságának módszertani jelentősége.

Ez a magyar irodalmi diákkörben folyó munka széles tematikáját bizonyítja, s örömmel állapítható meg: nem mellőzve a tudományosságot, az egzaktásra való törekvést sem. Ez természetesen nem valamiféle pluszt jelent. Ez követelmény. A többet-akarással, a nagyobb lehetőségek vágya felmerült a tanszéki oktatókkal megrendezett igen hasznos és tanulságos beszélgetés folyamán. is. Igényesnek kell lennünk nemcsak másokkal, de önmagunkkal szemben is. Ezen igényességünk alkotó kiteljesedéséhez

segít, ad lehetőséget a diákkör. Egyfelől, mint a hallgatók tudományos fóruma: a dolgozatok felolvasása és azt követő szabad légkörű, hasznos viták légkörében; másfelől: vezetőinek bármilyen szakmai kérdésben történő egyéni segítségnyújtása alapján is.

Ahhoz azonban, hogy a magyar irodalmi diákkör a hallgatók tudományos munkájának még szélesebbkörű, pezsgőbb fóruma legyen mindannyiunk -szakmai hozzáértésünk -gyarapításában, s nem utolsó sorban dolgozatokban megnyilvánuló -alkotó aktivitása szükséges.

Mindehhez tudományos felkészültségünk mellett az irodalom szeretete - ha úgy tetszik - szerelme kell. Innen a mottó.

